

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. C.**, zast. PhDr. Miloslavou Jebavou, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, Vyšehradská 16, Praha, v řízení o žalobě na finanční odškodnění za neodůvodněné průtahy,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 4. 2. 2009 žalobce podal k Nejvyššímu správnímu soudu „Žalobu na Ministerstvo spravedlnosti ČR na spravedlivé finanční odškodnění dle vzoru Evropského soudu pro lidská práva za neodůvodněné soudní průtahy, č. j. 3240/2007-ODSK-ODSK/8 a č. j. 1/2009-ODSK-ODSK/3, v čtyři let trvajícím sporu exekuce v soudní cause 33 Nc 6815/2003, vedené u prvoinstančního Obvodního soudu Praha 1“.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda se může věci zabývat meritorně a rozhodnout ji, a dospěl k závěru, že v daném případě je namíste postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Z učiněného podání Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce dne 11. 12. 2007 podal na Ministerstvo spravedlnosti žádost o vyplacení odškodnění za nedůvodné soudní průtahy ve věci výše označené. Žalobce v žalobě uvedl stanovisko ze dne 10. 12. 2008 zaslané Ministerstvem spravedlnosti, s nímž dále polemizuje.

V žalobním petitu žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že Ministerstvo spravedlnosti je povinno zaplatit za neodůvodněné soudní průtahy v cause 24 C 25/2000-89, vedené u Krajského soudu v Brně částku 1000 Kč za každý kalendářní den, kdy tato causa přesáhla délku 1 roku, a to do 3 dnů od nabytí právní moci rozsudku. Dále požaduje,

aby žalovaný zaplatil rovněž částku 1000 Kč za každý kalendářní den, kdy trvají nedůvodné úřední průtahy při vyřizování soudních průtahů, a rovněž požaduje v obou případech uhradit penále ve výši 0,10 % z každé zaplacené částky. Dále proto, že v této cause, která započala dne 4. 5. 2000 a byla ukončena dne 25. 4. 2008 plus 15 dní na odvolání, které nebyly využity, se jedná, po odečtení jednoho roku, o 2555 dní neodůvodněných soudních průtahů žádá žalobce částku 2,555 milionu Kč, poníženu o už proplacené odškodnění ve výši 63.000 Kč, a to do tří dnů od nabytí právní moci rozsudku. Dále protože se jedná o 91 dní neodůvodněných úředních průtahů požaduje žalobce dalších 91 tisíc Kč, a to do tří dnů od nabytí právní moci rozsudku.

Ministerstvo spravedlnosti dle zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem nerozhoduje o přiznání náhrady škody, resp. o přiznání přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem soudu tak, že by provádělo dokazování a vydávalo závazné rozhodnutí ve správním řízení. Nárok na náhradu škody či přiměřené zadostiučinění může mimosoudně vypořádat v případech, kdy jej lze považovat za nesporný. Zákon počítá s tím, že případy, ve kterých je třeba provádět dokazování, nebo takové, jejichž vyřízení odvisí od složitějšího právního hodnocení, budou projednány a rozhodnuty v občanském soudním řízení, tedy soudem, a to na základě žaloby podané poškozeným. V soudním sporu pak Ministerstvo spravedlnosti jedná jménem žalované České republiky. Uplatnění nároku na náhradu škody u Ministerstva spravedlnosti je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu, kterého se může takto poškozený domáhat, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok Ministerstvem spravedlnosti plně uspokojen.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že stanoviska zaujatá Ministerstvem spravedlnosti k uplatněným požadavkům na náhradu škody či případně na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu nejsou rozhodnutími ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (či jiného procesního předpisu), takže se ani nepřezkoumávají opravnými prostředky či jiným instančním postupem. Nepřizná-li Ministerstvo spravedlnosti odškodnění mimosoudně, lze se autoritativního rozhodnutí o tvrzeném nároku na náhradu škody, resp. na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu domáhat cestou občanského soudního řízení, tedy žalobou podanou proti České republice – Ministerstvu spravedlnosti.

S mimosoudním, tak zvaným předběžným projednáním odškodnění, nejsou spojeny žádné sankce. Jestliže nelze tvrzený nárok na náhradu škody učinit nesporným, nastupuje cesta soudního řízení, jejíž vyvolání je na vůli poškozeného.

Předmětem rozhodování v dané věci je uplatnění nároku na náhradu škody či přiměřeného zadostiučinění dle zák.č.82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, tj. nárok soukromoprávní povahy.

Vzhledem k právní povaze předmětného právního vztahu (občanskoprávní odpovědnostní vztah) věc nespádá do pravomoci soudů ve správním soudnictví, na vrcholu jejichž hierarchie stojí Nejvyšší správní soud. Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. totiž spory a jiné

právní věci, které vyplývají z občanskoprávních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány, projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení. Protože na danou věc se nevztahuje uvedená zákonná výjimka, spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Tímto rozhodnutím bylo řízení ve správním soudnictví ukončeno a žalobce se v intencích uděleného poučení může domáhat ochrany svých soukromých práv u obecného soudu v občanském soudním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné. Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat ve věci náhrady škody žalobu podle části třetí občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.). Domáhá-li se žalobce bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, rovněž, jak lze z podání dovodit, přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, je příslušný k řízení dle občanského soudního řádu v prvním stupni krajský soud.

V případě včasného podání žaloby zůstávají účinky procesních úkonů učiněné v tomto řízení zachovány (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 16. února 2009

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu